

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν παρακλητικὸς
εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους
Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν**

Ἦχος πλ.δ'.

Ἁγιον Ὄρος

2018

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ
Δαμιανόν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατ' «Ἀλφάβητον», ἐν δὲ τοῖς
Θεοτοκίοις, «Ἰλαρίων Μ.» ἦχος πλ.δ'.

Ἰσθὴ Α' Ἰγρᾶν διοδεύσας.

Ἀνάργυροι θεῖοι καὶ παμφαεῖς, λύχνοι τῶν θαυμάτων, τὴν ψυχὴν μου
τὴν ταπεινὴν, ἐκ παθῶν χρονίως ἀσθενοῦσαν, ὡς ἱατροὶ ταχινοὶ
ἐπισκέψασθαι.

Βεβήλων ἐξ ἔργων μου τὴν ψυχὴν, ἅμα καὶ τὸ σῶμα, ἀσθενοῦντα
Δαμιανέ, καὶ Κοσμᾶ θεόφρον ὑμῖν πίστει, προσπεφυγότα εὐσπλάγχχνως
ιάσασθε.

Γερῶν οὐρανίων παρὰ Χριστοῦ, καταξιοθεῖσα, Ἀναργύρων θεία δυάς,
ἐνέδρας δαιμόνων κινουμένας, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀεννάως ματαίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύν μοι παράσχου ὡς ἀγαθή, Παναγία Κόρη ἀποκρούειν τὰς
προσβολὰς, παθῶν εἰδεχθῶν καὶ ἐνθυμήσεις, ὅπως θερμῶς σου δοξάζω τὴν
δύναμιν.

Ἰσθὴ Γ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δότε μοι βοήθειαν, δέομαι θεῖοι Ἀνάργυροι, ἐν πειρασμοῖς,
περιπεπτωκότα, καὶ πολλαῖς περιστάσεσι.

Ἐπὶ γῆς ἐκτήσασθε, προσωνυμίαν ἐμπρέπουσαν, ὑμῖν σοφοί, τὴν τῶν
Ἀναργύρων, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ζάλης με ἐξάρατε, Δαμιανέ παμμακάριστε, τῆς τῶν παθῶν, καὶ Κοσμᾶ
θεόφρον, ὑμῖν πίστει δεόμενον.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαί με Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν ἢ κυήσασα, ψυχοβλαβοῦς
συνηθείας ὅπως, ἀνυμνῶ σου τὴν δύναμιν.

Ἦδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ δυὰς ἢ θεόλεκτος, ἀλγηδόνας ἴασαι τὰς τοῦ σώματος, καὶ ψυχῆς
μου τὴν κατήφειαν, λύσον ἰκετεύω σε πίστει εὐσπλαγχνε.

Θησαυρὸς Κοσμᾶ ἔνδοξε, καὶ Δαμιανὲ θεῖε πέλοντες, ἰαμάτων
ἀδαπάνητος κάμῃ ἀσθενοῦντα θεραπεύσατε.

Ἰατροὶ ὡς ὑπάρχοντες, τῶν ψυχῶν Ἀνάργυροι καὶ τοῦ σώματος, μὴ
παρίδητε δεόμενον, ἀλλὰ με κατ' ἄμφω θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀμελεία Πανάχραντε, τὸν καιρὸν μου ἅπαντα παρερχόμενον, τῇ σῇ
χάριτι ἀξίωσον, ἀρχὴν ἐπιθεῖναι μεταγνώσεως.

Ἦδὴ Ε' Φώτισον ἡμᾶς.

Κλίνη με δεινῶς, ἀσθενοῦντα κατακείμενον, καὶ τὴν ὑμῶν δεόμενον
ἀρωγὴν, σώσατε τάχει, Ἀνάργυροι θεοδόξαστοι.

Λάμπετε Κοσμᾶ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἐν τοῖς θαύμασι, σὺν τῷ εὐκλεεστάτῳ
Δαμιανῷ, τῶν ἀνιάτων παθῶν ἰατροὶ ὑπάρχοντες.

Μάστιγος δεινῆς, νόσου με ἀπολυτρώσατε, ἐξ ἀνιάτου πίστει ὑμᾶς
θερμῇ, τῷ δεομένῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Γλαρίωνος Μοναχοῦ

Ῥώσον ἀγαθή, πρὶν ἢ ὥρα καταλάβῃ με, τῆς τελευτῆς ἐφάψασθαι τῆς
ὁδοῦ, τῆς μετανοίας Παρθένε θεοχαρίτωτε.

Ἰὸδὴ ΣΤ' Χιτῶνα μοι παράσχου.

Νοσοῦντων ἰατροὶ πανευκλεεῖς, ἅγιοι Ἀνάργυροι, νόσου με ῥώσατε
ἀνιάτου, ἐν πίστει ὑμῶν δέομαι.

Ξυστῶ με τῶν εὐχῶν ὑμῶν δεινῆς, νόσου ἀπαλλάξατε, θεῖοι
Ἀνάργυροι, τὸν ταλαίπωρον, ὑμᾶς ἐπικαλούμενον.

Οἱ ἐνθερμοὶ Θεοῦ θεραπευταί, Κοσμᾶ παναοίδιμε, καὶ θεῖε Δαμιανέ,
θεραπεύσατέ με, τὸν ἀνιάτως πάσχοντα.

Θεοτοκίον.

Ἴὸν τῶν ἀμετρήτων μου παθῶν, Κόρη ἀποκάθαρνον, ἐν σοὶ γὰρ
ἄπασαν, τῆς σωτηρίας μου, τὴν ἐλπίδα ἀνατέθεικα.

Ἰὸδὴ Ζ' Παῖδες Ἑβραίων.

Πᾶσιν ἐτοιμῶς εὐεργέται, καθοράθητε ἀνθρώποις τὰς ἰάσεις,
ἀναργύρως σοφοί, παρέχοντες ὡς δοῦλοι, Κυρίου γνησιώτατος,
παμμακάριστοι ἀφθόνως.

Ῥοὺς με παθῶν τῶν ὀλεθρίων, παρασύρας εἰς ἀπώλειαν καθέλκει, διὸ
πίστει ὑμῖν, Ἀνάργυροι προστρέχω, ἀπαλλαγὴν τῆς κρίσεως, ὅπως ταύτης
ἐπιτύχω.

Στύλοι ὡς ὄντες εὐσεβείας, σὺν τοῖς σώμασι ὠράθητε ἰῶντες, καὶ
ψυχὰς ἐν ταύτῳ, Κοσμᾶ Χριστοῦ θεράπον, Δαμιανέ θεσπέσιε, ξυνωρίς
τρισμακαρία.

Θεοτοκίον.

Κανών παρακλητικός εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν, Ἦχος πλ.δ'.

Ὡρα λοιπόν σοι ὦ ψυχὴ μου, τῆς κακίας σου τὸ ἄχθος ἀπορρίψαι, καὶ ὡς τάχος ὁδοῦ, ἄψασθαι μετανοίας, Θεοῦ Μητρὸς βοήθειαν, ἀεὶ ἐπικαλουμένη.

Ἦδὴ Η' Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῷ ἀκενώτῳ ὑμῶν Ἀνάργυροι θεῖοι, ἰατρείῳ προστρέχοντι δότε, ἐπαχθοῦς μου νόσου, τὴν ἴασιν ἐν τάχει.

Ὑπὸ παντοίων κατατρυχόμενος νόσων, τῷ ἀμίσθῳ ὑμῶν ἰατρείῳ, ἔνδοξοι προσφεύγω, Ἀνάργυροι ἐν πίστει.

Φιλαδελφία Κοσμᾶ ἀπρίξ συνημμένοι, σὺν τῷ θείῳ Δαμιανῷ τῷ ἐνθέῳ, ὤφθητε ἀκέστορες, πᾶσιν ἀναργύρως.

Θεοτόκιον.

Νενεκρωμένην μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, τῷ ἐλέει σου ἐξανάστησον Κόρη, ἢ τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀνάστασιν τεκοῦσα.

Ἦδὴ Θ' Κυρίως Θεοτόκον.

Χειρός με θεοφόροι, τοῦ ἀντικειμένου, ἐχθροῦ πρεσβείαις ὑμῶν ἐκλυτρώσατε, Δαμιανὲ σὺν τῷ θείῳ Κοσμᾶ, Ἀνάργυροι.

Ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν, ἰατροὶ ὡς ὄντες, τὸν ἀσθενοῦντα κατ' ἄμφω κάμοι τὴν ἴασιν, δότε πανένδοξοι θεῖοι, Χριστοῦ ἀνάργυροι.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ τῷ θρόνῳ, ἀεὶ παρεστῶτες, καθικετεύοντες τοῦτον μὴ παύσησθε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς θεῖοι Ἀνάργυροι.

Θεοτόκιον.

Γλαρίωνος Μοναχοῦ

Μητέρα σε τοῦ Κτίστου, καθομολογοῦμεν, οἱ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω οἰκοῦντες Ἄγνη, καὶ ἐν ὕδαϊς ἀσιγήτοις σε μεγαλύνομεν.

Προσόμοια. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ.δ'.

Ἐνδοξοὶ Χριστοῦ Ἀνάργυροι, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, ἀδελφότης ὁμόψυχος, ὄντως καὶ ὁμότροπος, ξυνωρὶς θεοφίλητος, ματαιοτήτων ἢ ἀπορρίψασα, ἄχθος καὶ κούφως ἢ ἐκπετάσασα, πρὸς τὰ οὐράνια, τῷ Δεσπότη πρέσβευε ἡμῖν αὐτοῦ, δοῦναι ὡς φιλόανθρωπος τὸ μέγα ἔλεος.

Χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, τῶν ἰαμάτων κρουνοὺς, ἐπιχέειν Ἀνάργυροι, τοῖς ἀνθρώποις ἅμα τε, καὶ ἀλόγοις τρισένδοξοι, τῶν δεομένων ὑμᾶς ὡς εὐσπλαγχνοὶ, ψυχῶν τὰς νόσους καὶ τὰς τοῦ σώματος, τάχει τὴν ἴασιν, τὸν Χριστὸν μιμούμενοι, ὡς ἀληθεῖς, δούλοὶ καὶ θεράποντες, τούτου δωρήσατε.

Θρόνῳ ἐν χαρᾷ μακάριοι, ὡς παρεστῶτες αἰεὶ, τοῦ Δεσπότη Ἀνάργυροι, τοῦτον ἰκετεύοντες, ἀεννάως μὴ παύσησθε, ἡμᾶς κρισίμων ἐκ περιστάσεων, ἀπολυτρῶσαι ὡς πολυεύσπλαγχνος, καὶ ἀγαθότητι, ἀξιῶσαι ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, τῇ αὐτοῦ ὡς Κύριος, καὶ ὡς φιλόανθρωπος.

Ὡρας τῆς φρικτῆς μοι δώρησαι, τῆς τοῦ θανάτου Ἄγνη, τὴν ἐνθύμησιν ἔχεσθαι, ὅπως μακρυνθήσωμαι, τῶν κακῶν μου ὁ δύστηνος, σοὶ γὰρ ἐλπίδα πᾶσαν ἀνέθηκα, τῆς σωτηρίας μου ὁ ταλαίπωρος, ὡς οἶδας Δέσποινα, καὶ ὡς βούλει δέομαι ἐπιμελῶς, ταύτη αἰεὶ δώρησαι Κόρη ἐμμένειν με.